

عظیم قیچی ساز همچنان داره افتخار آفرینی می کنه و دیروز هم تونسست به جمع ورزشکارای کوهنوردی ۸۰۰۰ تایی ها اضافه بشه.

یعنی ورزشکارایی که تونسستن تمام قله بالای هشت هزار متر رو فتح کنن.

ما به این ورزشکار و جامعه کوهنوردی کشور این موفقیت رو تبریک می گیم.

فقط چیزی که هست اینه که خواهشاً اخبار این ورزشکار قهرمان رو به جوری بگن که ما و خوانندگان مجله از ش سر در بیاریم.

داداش من. ما که کوهنورد نیستیم تابدونیم، حمله به قله فلان از اردو گاه پنجم بدون همراه یعنی چی؟

راحت تر بگید تا ما هم بدونیم کی به کیه!

یه سوالاتی پیش میاد که باید جواب بدیم. مثلا:

اگه این ورزشکار همراه داره، پس چرا اسم همراهش رو نمی گید. اون بنده خدا هم رفته بالا دپگه!

با توجه به کمبود اکسیژن در اون ارتفاع، پیک نیکیشن رو بطوری روشن می کنن؟

اگه یه وقت آب جوششون تموم بشه، تا قهوه خونه بعدی چقدر راهه و از این جور سوالات!

تولید باشگاه های انگلیس امسال قانونی گذاشتن که اگه بازیکنی بخواد داور رو گول بزنه، حداقل دو جلسه محروم میشه.

عجب قانون تو پیه.

اگه این قانون رو تو لیگ خودمون هم بتونیم پیاده کنیم، دیگه از سقوط آزادهای داخل محوطه جریمه، خبری نخواهد بود و داور با خیال راحت میتونه بازی رو قضاوت کنه.

اصلاً اخیراً بعضی از مربیای فوتبال به بازیکنانشون میگن اگه بازی رو دادیم، به کاری بکنید که بتونیم تقصیر رو بندازیم گردن داور تا هوادارای تیم یقه مون رو نگیرن.

ولی اگه این قانون تو لیگمون همین امسال پیاده بشه، تو هر بازی اکثر تیمها چهار پنج تا غایب خواهند داشت!

خانم میرسپاسی نایب رئیس بانوان فدراسیون والیبال که چند وقت پیش استعفا داده بود گفته: «من با رئیس فدراسیون هیچ مشکلی نداشتم و ایشون خیلی هم با احترام برخورد می کرد، ولی در کل جایگاه نایب رئیس بانوان در فدراسیون دارست و حسابی تعریف نشده و مشخص نیست دقیقا چه وظایفی دارن. همین باعث میشه که وظایف این پست سازمانی دقیقا مشخص نباشه.

خب خانم میرسپاسی عزیز. اینکه مشکل جدیدی نیست. خودت هم داری میگی بقیه فدراسیونها هم همینطورن. چه کاریه؟

برو سر کارت. هر کاری هم بود، راحت میتونی بگی چون من وظایفم مشخص نیست، بگین فلانی انجام بده.

میدونی چیه. این مشکل یه جورایی غیر قابل حله.

آخه آقایون توی خونه که همش باید به خانم خونه بگن چشم و تنها جایی که میتونن پز مدیریت بدن، همین سر کارشونه. اونم اگه شما از شون بگیری، دیگه امید به زندگی در اونها کاهش پیدا می کنه.

الان دلشون خوشه که اگه تو خونه نمی تونن دستور بدن، حداقل سر کار که میتونن این کار رو بکنن. این موهبت رو از آقایون نگیرید لطفا.

تیم ملی تیراندازی با کمانمون در مسابقات جام جهانی این رشته که در شانگهای چین برگزار شد، در کلیه رشته های کامپوند، ریکرو و تیمی بدون کسب حتی یک مدال به کشور بازگشت.

مگه همین تیم نبود که در مسابقات چند ماه پیش لاس وگاس تونسته بود مدال طلا و نقره کسب کنه؟

بعدشم که خبرگزاری ها گفتن مسابقات جام جهانی نبوده و فقط یه فستیوال غیر رسمی بوده، رئیس فدراسیون

کنفرانس خبری گذاشت و خیلی محکم اعلام کرد که مسابقات جام جهانی بوده و هر کی هر چی میگه خالی بندیه!

امیدواریم حالا که تیم نتیجه نگرفته، باز ایشون کنفرانس خبری بگذاره و دلایل این عدم نتیجه گیری رو بگه تا جلوی خال بندی دیگران رو بگیره!

یکی از مربیای آفریقای جنوبی گفته، آرزو داره بتونه سرمربی تیم ملی ایران بشه و در جام جهانی شرکت کنه. آرزو داشتن هیچ عیبی نداره ولی برای اینکه این سرمربی فوتبال بدونه که دقیقا چه آرزویی کرده، بد نیست بید

قبل از اینکه سرمربی تیم ملی بشه، یه تیم باشگاهی رو تو لیگمون مربیگری کنه، اگه تونسست بعد.

البته منظورمون از اگه تونسست، بعد فنی قضیه نبود. منظورمون حواشی و مشکلاتیه که باهاش برخورد میکنه. دستهای پشت پرده، سکو، لیدر، مصاحبه مربیای بدون تیم و هزار تا بامبول دیگه.

اگر هم میبینی کی روش موفق شده، دلیلش اینه که خود کی روش هم استعداد کمی در زمینه حاشیه نداره و الان کاری کرده که همه این عواملی که اسم بردیم یه جورایی از ش حساب میبرن.

این دوستمون هر جا که هست، دو دستی بهش بچسبه و بیخودی آرزو نکنه!

